

1974 FEB 13

425.092

Magyar Nemzet

Emléktábla

Szép tulajdonság a múlt nagyjaira való emlékezés. Még szebb, hogy utcát, teret nevezünk el róluk. A legszebbnek azt tartom, hogy a helyszínen emléktáblák világosítják fel a járókelőket; ki volt az, akinek a nevét ilyen módon megörökítettük, mit tett a közösség érdekében, miért érte az utókor tiszteletadása.

Ilyenkor azonban, ugyebár, az a legelemibb kötelességünk, hogy *helyesen írjuk le azt a nevet, amelyet megbecsülésünk jeleként köbe vésünk*. Ez természetes.

Vagy talán mégsem az?

Még jól emlékezünk arra, hogy amikor a Miksa utcát *Osvát* Ernőről, a *Nyugat* szerkesztőjéről nevezték el, az első emléktáblán ez a név állt: *Osváth*. Irodalmunk szerelmeseinek felszisszenésére volt szükség, hogy az-

után átjavítsák úgy, ahogyan ő maga írta, és ahogyan már bevonult literatúránk történetébe.

Nos, most ismét melléfogtunk.

A Belváros egyik kis utcája évekkel ezelőtt új nevet kapott, emlékeztetve *Bárczy* Istvánra, Budapest nagy polgármesterére. De csak nemrégiben került fel a dísz tábla: „A modern várospolitika úttörőjének emlékére.” Alatta a név, imígyen: *Bárczi* István.

Ismételjük, szép dolog a múlt nagyjainak megbecsülése. De ehhez az is hozzátartozik, hogy a nevüket helyesen írjuk. Ez nemcsak a tábla elkészítőjére vonatkozik, hanem *arra is, aki azt megrendelte, majd átvette, az árát kiutalta és felszereltette*.

(k. l.)